

Bekendtgørelse om udenrigstjenestens bistand til ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande¹

I medfør af § 1, stk. 5 i lov nr. 150 af 13. april 1983, som senest ændret ved lov nr. 63 af 28. januar 2020 fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Udenrigstjenesten yder efter reglerne i denne bekendtgørelse bistand til ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande.

Stk. 2. Udenrigstjenesten yder efter reglerne i denne bekendtgørelse bistand til familiemedlemmer, som ikke selv er unionsborgere, og som ledsager ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande.

Stk. 3. Udenrigstjenestens bistand til en person kan afskæres eller begrænses, når personen er omfattet af lov om udenrigstjenesten § 1, stk. 4.

§ 2. Ved "unionsborger" forstås i denne bekendtgørelse enhver borger, der har statsborgerskab i et EU-medlemsland.

Stk. 2. Ved "ikkerepræsenteret" forstås i denne bekendtgørelse:

1. at den EU-medlemsstat, hvor den pågældende unionsborger er statsborger, ikke permanent har etableret en ambassade eller et konsulat i det pågældende tredjeland,
2. at medlemsstaten ikke har en ambassade, et konsulat eller en honorær konsul i tredjelandet, som kan yde konkret bistand i en given konsulær sag eller
3. at den ambassade, det konsulat eller den honorære konsul, som er etableret lokalt, af en hvilken som helst grund i en given sag ikke kan yde den bistand, som den berørte person ellers har ret til at modtage i henhold til national lovgivning eller praksis.

Stk. 3. Ved "tredjeland" forstås i denne bekendtgørelse et land, der ikke er medlem af EU.

Kapitel 2

Bistand fra udenrigstjenesten

§ 3. Personer omfattet af § 1, stk. 1, har ret til at søge om bistand hos danske ambassader eller konsulater i tredjelande.

Stk. 2. Hvor den danske udenrigstjeneste ifølge aftale om deling af ansvaret for ydelse af bistand med et andet medlemsland ikke har kompetence til at yde bistand til en unionsborger, videresender udenrigstjenesten ansøgningen om bistand til den medlemsstats repræsentation, som ifølge aftalen har kompetence til at yde bistand i den konkrete sag.

§ 4. Personer omfattet af § 1, stk. 1, der ansøger udenrigstjenesten om bistand, skal dokumentere, at de er unionsborgere, ved at fremvise deres pas eller identitetskort.

Stk. 2. Hvis ansøgeren ikke kan fremvise et gyldigt pas eller identitetskort, kan vedkommendes nationalitet fastslås på anden vis, herunder om nødvendigt ved en kontrol hos de relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor ansøgeren hævder at være statsborger.

Stk. 3. For så vidt angår personer omfattet af § 1, stk. 2, kan identiteten og eksistensen af et slægtskabsforhold fastslås på anden vis, herunder ved udenrigstjenestens kontrol hos de relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor borgeren er statsborger.

§ 5. Til personer omfattet af § 1, stk. 1, ydes bistand i samme udstrækning og på samme vilkår som til danske statsborgere i overensstemmelse med udenrigstjenestens retningslinjer.

Stk. 2. Til personer omfattet af § 1, stk. 2, ydes bistand i samme udstrækning og på samme vilkår, som gælder for familiemedlemmer til danske statsborgere, der ikke selv er unionsborgere i overensstemmelse med udenrigstjenestens retningslinjer og praksis.

Stk. 3. Til personer omfattet af § 1, stk. 3, kan bistanden afskæres eller begrænses i samme udstrækning og på samme vilkår som til danske statsborgere i overensstemmelse med udenrigstjenestens retningslinjer.

§ 6. Når udenrigstjenesten konsulteres af et andet medlemsland om, at en dansk statsborger har anmodet det pågældende medlemsland om bistand i et tredjeland, hvor Danmark ikke er repræsenteret, eller den pågældende statsborger allerede modtager bistand fra det pågældende medlemsland, kan udenrigstjenesten bede det pågældende medlemsland videresende den pågældende danske statsborgers anmodning eller sag med henblik på, at den danske udenrigstjeneste yder bistand efter danske retningslinjer og praksis.

Stk. 2. I tilfælde hvor udenrigstjenestens bistand vil kunne afskæres eller begrænses i medfør af § 1, stk. 3, vil udenrigstjenesten i forbindelse med konsultationen videregive oplysninger herom.

Kapitel 3

Koordinations- og samarbejdsforanstaltninger

§ 7. Når udenrigstjenesten modtager en anmodning om bistand fra en person omfattet af § 1, stk. 1, eller underrettes om, at en sådan person befinder sig i en situation, hvor vedkommende har behov for bistand, konsulteres omgående udenrigsministeriet i den medlemsstat, hvor personen hævder at være statsborger, eller, hvis det er hensigtsmæssigt, denne medlemsstats kompetente ambassade eller konsulat.

Stk. 2. Udenrigstjenesten videregiver til det pågældende lands udenrigsministerium eller kompetente ambassade eller konsulat alle relevante tilgængelige oplysninger, herunder om pågældendes identitet, eventuelle omkostninger ved bistanden, oplysninger om eventuelle personer omfattet af § 1, stk. 2, som også kan have behov for bistand, og oplysninger om personen er omfattet af § 1, stk. 3.

Stk. 3. Konsultationen efter stk. 1, skal finde sted, inden bistanden ydes, medmindre der er tale om særligt hastende tilfælde.

Stk. 4. Udenrigstjenesten medvirker til at lette udvekslingen af oplysninger mellem den pågældende person og myndighederne i den medlemsstat, hvor personen er statsborger.

§ 8. Udenrigstjenesten deltager i et lokalt samarbejde med EU-delegationen og øvrige medlemsstaters repræsentationer i tredjelande. Udenrigstjenesten bidrager på de lokale samarbejds møder med regelmæssig udveksling af oplysninger om spørgsmål af relevans for ikkerepræsenterede borgere med henblik på at sikre disse en effektiv bistand i det pågældende tredjeland.

§ 9. Udenrigstjenesten i et tredjeland skal i sin beredskabsplanlægning tage hensyn til ikkerepræsenterede unionsborgere.

Stk. 2. Udenrigstjenesten i et givent tredjeland skal sammen med EU-delegationen og repræsentationer for andre medlemsstater, som er repræsenteret i det pågældende tredjeland, koordinere deres beredskabsplaner for at sikre, at ikkerepræsenterede borgere bistås fuldt ud i en krisesituation.

Stk. 3. I tilfælde af en krise i et tredjeland, arbejder udenrigstjenesten i det pågældende tredjeland tæt sammen med Unionen og andre repræsenterede medlemsstater for at sikre effektiv bistand til ikkerepræsenterede borgere. Udenrigstjenesten underretter, når det er muligt, hurtigst muligt andre repræsenterede medlemsstater om, hvilken evakueringskapacitet der er til rådighed.

§ 10. Udenrigstjenestens aftaler med andre medlemsstater i et givent tredjeland vedrørende praktiske ordninger om deling af ansvar for ydelse af bistanden til personer omfattet af § 1, stk. 1, meddeles til Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

Stk. 2. Udenrigstjenesten og Unionen offentliggør sådanne praktiske ordninger for at sikre gennemsigtighed for ikkerepræsenterede borgere.

Kapitel 4

Finansielle procedurer

§ 11. Udenrigstjenesten kan ved anvendelse af standardformularen i bilag I til bekendtgørelsen, jf. bilag 1 forpligte personer omfattet af § 1, stk. 1, til at tilbagebetale omkostningerne for bistanden til dem selv eller personer omfattet af § 1, stk. 2, til den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger, på samme vilkår som for danske statsborgere.

Stk. 2. Udenrigstjenesten kan ved anvendelse af standardformularen i bilag II til bekendtgørelsen, jf. bilag 2 anmode en anden medlemsstat om inden for en rimelig frist på højst 12 måneder at godtgøre udgifter til bistanden, jf. stk. 1, til en statsborger i den pågældende medlemsstat og denne statsborgers eventuelle familiemedlemmer, der ikke selv er unionsborgere.

Stk. 3. Udenrigstjenesten kan endvidere anmode en anden medlemsstat om inden for en rimelig frist på højst 12 måneder at godtgøre udgifter til bistanden til en person, jf. § 1, stk. 1, der er statsborger i den pågældende medlemsstat, når bistanden er ydet i forbindelse med anholdelse eller tilbageholdelse og indebærer usædvanligt høje, men væsentlige og begrundede omkostninger i forbindelse med rejse, logi eller oversættelse for udenrigstjenesten.

Stk. 4. Udenrigstjenesten skal inden for en rimelig frist på højst 12 måneder udbetale godtgørelse til andre medlemsstater for ydelse af bistanden til en ikkerepræsenteret dansk statsborger og denne statsborgers eventuelle familiemedlemmer, der ikke selv er unionsborgere, hvis det pågældende medlemsland anmoder herom ved anvendelse af standardformularen, jf. bilag 2.

Stk. 5. Udenrigstjenesten kan fra danske statsborgere kræve at modtage tilbagebetaling af godtgørelse, som udenrigstjenesten har betalt til en anden medlemsstat, jf. stk. 4.

Stk. 6. Udenrigstjenesten skal endvidere på anmodning fra en anden medlemsstat inden for en rimelig frist på højst 12 måneder godtgøre den pågældende medlemsstats udgifter til bistanden til en ikkerepræsenteret dansk statsborger i et tredjeland, når bistanden er ydet i forbindelse med anholdelse eller tilbageholdelse og indebærer usædvanligt høje, men væsentlige og begrundede omkostninger i forbindelse med rejse, logi eller oversættelse for det pågældende medlemsland.

§ 12. Udenrigstjenesten kan i krisesituationer anmode udenrigsministeriet i en anden medlemsstat om at godtgøre udgifter til bistanden til en person omfattet af § 1, stk. 1, som er statsborger i den pågældende medlemsstat, selv om den pågældende statsborger ikke har underskrevet en betalingsforpligtelse, jf. standardformularen i bilag 1.

Stk. 2. Udenrigstjenesten kan anmode om godtgørelse af udgifter, jf. stk. 1, på et forholdsmæssigt grundlag ved at dele den fulde værdi af de faktisk påløbne omkostninger med antallet af borgere fra den pågældende medlemsstat, der har fået bistand. Hvis udenrigstjenesten har modtaget økonomisk støtte gennem bistand fra EU-civilbistandsmekanismen, fastlægges bidraget fra den medlemsstat, hvor den ikkerepræsenterede borger er statsborger, efter at Unionens bidrag er blevet fratrukket.

Stk. 3. Udenrigstjenesten skal i krisesituationer udbetale godtgørelse til andre medlemsstater for ydelse af bistand til en ikkerepræsenteret dansk statsborger, hvis det pågældende medlemsland anmoder herom, uagtet at den pågældende danske statsborger ikke har underskrevet en betalingsforpligtelse, jf. standardformularen i bilag 1.

Stk. 4. Udenrigstjenesten kan fra danske statsborgere kræve at modtage tilbagebetaling af godtgørelse, som udenrigstjenesten har betalt til den anden medlemsstat, jf. stk. 3, uagtet at de pågældende danske statsborgere ikke

har underskrevet en betalingsforpligtelse, jf. standardformularen i bilag 1. Det beløb, der kræves tilbagebetalt kan fastsættes under hensyntagen til særlige forhold, der har gjort sig gældende i den krisesituation, hvor bistanden er ydet.

Kapitel 5

Ikrafttrædelsesbestemmelse

§ 13. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. marts 2020.

Udenrigsministeriet

Jeppe Kofod

/Kristoffer Vivike

ⁱ Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 2015/637/EU af 20. april 2015 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og om ophævelse af afgørelse 95/553/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 106, side 1.

BILAG I

A. Fælles formular for forpligtelsen til at tilbagebetale omkostningerne ved konsulær beskyttelse i tilfælde af økonomisk bistand

FORPLIGTELSE TIL AT TILBAGEBETALE OMKOSTNINGERNE VED KONSULÆR BESKYTTELSE
(ØKONOMISK BISTAND) — (artikel 14, stk. 1, i direktiv (EU) , 2015/637)

Undertegnede (hr./fr.) (fulde navn udfyldes med blokbogstaver)

.....
som er indehaver af pas nr. udstedt i
anerkender hermed at have modtaget fra s ambassade/konsulat
i
et beløb på
som forskud til betaling af
..... (inklusive eventuelt gebyr)

og/eller forpligter mig til og lover på anmodning at tilbagebetale til udenrigsministeriet/regeringen i
[den medlemsstat, hvor jeg er statsborger]

jf. den nationale lovgivning i den pågældende medlemsstat, et beløb svarende til nævnte beløb eller et beløb svarende til alle omkostninger, der er betalt på mine vegne eller udbetalt som forskud til mig, herunder omkostninger affholdt af medlemmer af min familie, der ledsager mig, i (valuta)

til den vekselkurs, der var gældende på datoen for udbetaling af forskuddet eller for betaling af omkostningerne.

Min adresse (*) (med blokbogstaver) (angiv også land)

er:
.....
.....

DATO UNDERSKRIFT

(*) i mangel af en fast adresse angives en kontaktsadresse.

B. Fælles formular for forpligtelsen til at tilbagebetale omkostningerne ved konsulær beskyttelse i tilfælde af hjemtransport

FORPLIGTELSE TIL AT TILBAGEBETALE OMKOSTNINGERNE VED KONSULÆR BESKYTTELSE
(HJEMTRANSPORT) — (artikel 14, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/637)

Undertegnede (hr./fr.) (fulde navn udfyldes med blokbogstaver)

.....
født i (by) i (land)
den (dato)
som er indehaver af pas nr. udstedt i
den og id-kort nr. og nationalsikringsnr. og kompetent myndighed (hvis det er relevant)

forpligter mig hermed til på anmodning at tilbagebetale til regeringen i

jf. den nationale lovgivning i den pågældende medlemsstat, et beløb svarende til alle omkostninger, der er betalt på mine vegne eller udbetalt som forskud til mig af den konsulære medarbejder fra den regering i

med henblik på eller i forbindelse med hjemtransport til

af undertegnede og de medlemmer af min familie, der ledsager mig, og til at betale alle relevante konsulære gebyrer i forbindelse med hjemtransporten.

BILAG II**Formular til brug for anmodning om godtgørelse**

ANMODNING OM GODTGØRELSE (artikel 14, stk. 2 og 3, i direktiv (EU) 2015/637)

1. Den anmodende medlemsstats ambassade eller konsulat
2. Den kompetente ambassade eller det kompetente konsulat eller udenrigsministeriet i den medlemsstat, hvor borgeren, der har fået bistand, er statsborger
3. Hændelsens art
(dato og sted)
4. Oplysninger om borger(e), der har fået bistand (vedlægges særskilt)

Fulde navn	Fødested og fødselsdato	Rejsedokumentets navn og nummer	Bistandens art	Omkostninger
------------	-------------------------	---------------------------------	----------------	--------------

5. Omkostninger i alt
 6. Bankkonto til brug for godtgørelsen
 7. Vedlagt: tilbagebetalingsforpligtelse (hvis det er relevant)
-